

LIETUVOS MOKSLŲ AKADEMIJOS

"L i t u a n i s t i k o s" sekcijos

R e z o l i u c i j a

Apsvarsčiusi dabartinę kalbos mokslo bei valstybinės lietuvių kalbos padėtį, "Lituanistikos" sekcija kreipiasi į Vyriausybę, Lietuvos mokslo tarybą siūlydama neatidėliotinai imtis visų įmanomų priemonių reikalams šioje srityje iš esmės pagerinti.

Pirmiausia - būtina peržiūrėti, atnaujinti visus juridinius aktus, susijusius su valstybiniu lietuvių kalbos statusu. Ypač reikalingas naujas Vyriausybės priemonių planas valstybinės lietuvių kalbos vartojimui užtikrinti.

Realizuojant Lietuvos Respublikos valstybinius bei tautinius idealus, siekti, kad nenukrypstamai būtų vykdomas "Mokslo ir studijų įstatymas", teigiantis, jog "Valstybė visada pripažįsta lietuvių kalbos... fundamentinių tyrimų prioritetą".

Tuo tikslu:

1. Plėsti ir gilinti lietuvių kalbos /ir apskritai baltų kalbų/ tyrinėjimus, sudaryti palankiausias sąlygas kuo greičiau baigti pradėtiems fundamentiniams lietuvių kalbotyros darbams /akademiniams 20-ties tomų "Lietuvių kalbos žodynas", "Lietuvių kalbos atlasas", lietuvių kalbos gramatinės sandaros tyrimai ir kt./, turintiems ypatingą svarbą bendrinės kalbos norminimui bei kodifikacijai.

2. Pradėti naujų kalbos mokslui ir praktikai reikšmingų darbų rengimą /kaip antai daugiatomiai "Istorinis lietuvių

2.

kalbos žodynas", "Etimologinis lietuvių kalbos žodynas", "Lietuvos vietovardžių žodynas", tarmių žodynai ir kt./.

3. Parengti ir nedelsiant realizuoti ilgalaikę valstybinę terminologinio darbo Lietuvoje programą, apimančią terminų kūrimo, tikslinimo, aprobacijos, leidimo reikalus, automatizuoto terminų banko sukūrimą, specialistų rengimą.

4. Stiprinti lituanistikos institucijas, be kita ko, baigti projektavimo darbus ir 1992 m. pradėti statyti prestižinį mūsų valstybės objektą - "Lietuvių kalbos institutą su lituanistinių fondų saugykla".

5. Užbaigti užsitęsusių aukštųjų studijų, visų pirma, daktarantūros, formavimą Respublikoje; iš esmės gerintinas lituanistų, ypač kalbininkų, rengimas.

6. Sutvarkyti lituanistikos veiklą leidybą; tai galima padaryti dviem svarbiausiais būdais: a/ turėti tikrai valstybinę lituanistikos darbų leidyklą, nesuinteresuotą pelnu, arba b/ leidybos išlaidas įkalkuliuoti į lituanistikos veiklą parengimo kainas.

7. Kitų kalbų mokymą ir vartojimą kreipti tokia linkme, kad tai nebūtų daroma lietuvių kalbos sąskaita.

8. Užkirsti kelią kalbos griovimui, kurio svarbiausi veiksniai - masinė periodika, bulvariniai leidiniai, estrada, blogos kalbos verstinė literatūra, ypač mechanškai dauginamos žargonu parašytos ankstesniųjų laikų knygos.

9. Nustatyti Lietuvos Respublikos gyvenamųjų ir negyvenamųjų vietų vardų davimo, keitimo bei koregavimo tvarką - be kita ko, parengti naujus administracinio teritorinio suskirstymo nuostatus, įsteigti Vietovardžių tarybą /ar komisiją/ prie LR AT Prezidiumo.

3.

Iš esmės pertvarkytinas bendrinės kalbos norminimo bei kodifikacijos darbas. Ypač svarbu sukurti darnų kalbos normų nustatymo, diegimo ir priežiūros mechanizmą. Tuo tikslu:

1. Pakoreguoti kai kuriuos su spauda susijusius įstatymus /spaudos, administracinių pažeidimų ir pan./.

2. Pertvarkyti Valstybinės lietuvių kalbos komisijos sudėtį ir darbą, siekiant, kad komisija taptų tikrai valstybine.

3. Efektyvinti Valstybinės kalbos inspekcijos veiklą.

4. Įsteigti ir sudaryti sąlygas našiai veikti kalbos komisijoms prie miestų ir rajonų savivaldybių.

5. Kodifikaciją bei norminimą padaryti preventyvinio, užbėgančio negerovėms už akių.

6. Valstybės mastu ir pastangomis atkurti taisyklingos, sklandžios bendrinės lietuvių kalbos prestižą, tam tikslui panaudojant visas turimas priemones - spaudą, radiją, televiziją, valstybės ir visuomenės veikėjų autoritetą; remti kalbininkų ir visuomenės pastangas gerinti lietuvių kalbos būklę.

7. Pagerinti ir paspartinti specialių norminamųjų veiklų rengimą bei leidybą, geriau koordinuoti "Gimtosios kalbos" ir "Kalbos kultūros" pastangas.

8. Sudaryti kuo palankiausias sąlygas kitakalbiams Lietuvos gyventojams išmokti lietuvių kalbos.

9. Sukurti ir išleisti reikiamas kanceliarinės bei administracinės kalbos standartus, raštvedybos žinytus; įsteigti specialią šios srities instituciją.

10. Ugdyti ir plėsti mokslo kalbą, jos stilių, tvarkyti visų sričių mokslinę terminiją.

Vilnius
1991.11.12

Pirmininkas
Lietuvių kalbos insti-
tuto direktorius

J. Lankutis
A. Vanagas

3. apr.

"Māzvydas" trilogijās kontekste

Teātrleidiņa sarakstītojas, kad pradiem nūs kas
kūns sentimentāls smulkmenis.

Zināti "Māzvydas" premjērs uzstāvoim i Kaunā.
Tēn vyko ~~stādītis~~ LTR Akademiskis teātrdrāms teātra
gostrolis. Toji aplūkybi visai netikēti i gaus simbō-
līnīs prasmis. ~~Teātrleidiņa~~ Po spēktabli, griedējant
žūrovy aplūksimantus išejo i scenā plēvīkas Vau-
cervicius i Justīnus Marcinkēvicius — alu jē atēdi-
tarkun sugrīs pmi sava kūnykīnis beudradēbīni-
mo iitēky. Pmi dīdēimūt mētē cīa toji pācīoje
sēlēje i vyko drāmcīnīs prēmōs, dīdēimūtās pācīoimīs
premjēra. Pmi jē Justīnus Marcinkēvicius vēr kōlā
tada postēti Kaunā Vīlkykīnis drāms teātra, vado-
vājcīnīs dē tēn pādījās gāstī rēzīvīcīnīs, Hē-
vājcīnīs. Dabāt toji pāt scenā ^{žūrovi} ~~Kaunā~~
cīnīs i vyko "Māzvydas" — jaunānis pātē vēr kūrīnīs,
postētytē to pātēs rēzīvīcīnīs, vadovājcīnīs ~~stādītis~~
^{drāms} Akademiskim teātram. Kaunēcīnīs kūrītai svecīkīnis vēr-
kō stādītōjs i autōrys nē vien ^{ta prāga} gostrolīs, premjēra
~~prāga~~, hēt i ^{sn} gārbīngst ^{ar} apdovācījīnīs ^{prāga}. Hēvācē-
vīcīnīs nēcīnīs kūnū iitēkltas LTR liandīs artīstō car-
dīs, o Justīnus Marcinkēvicius tēpa LTR liandīs postē.
"Māzvydas" premjēra lēbāt gārcīnīs i prasmīs dūns
autīstus ~~apē~~ abījōs mēmīnīkys tītūlus. Nāujōjē
vērkālū Justīnus Marcinkēvicius nēbrīgē ~~vērkālū~~

4207

"Mindaugo" raštaitis dar tebesirytė nepagelbės
autoriaus stalčiui, ant jo dar nespijo sugauti
laiko dulkės. Tačiau mūsų sąmonėje šis veika-
las jau lyg ir prisirliėjo prie klarikos, kaip sa-
koma, įėjo į nacionalinę liberatimą ir Teatro
istoriją.

Žodis „klarika“ čia lygiai saivine stena į
galą. Ir nebūtinai todėl, kad taip jau suakistame
ši kūrinis priskirti prie menistingųjų (laiko
sprendimai ^{kartais} būna kapryzingi ir neįsipauni). Paken-
ka ir to, kad dramatiškajame „Mindaugo“ pasau-
lyje viešpatuoja klarika gėris ir blogis pusiausvy-
ra, kad čia taip harmoningai jungiasi būties didy-
bė ir menkystė, taip plėcinė struktūrinė tautos
ir asmenybės egzistencija, kad čia taip kilniai
apsivieči ^{su kuo} ~~su kuo~~ ^{neblestanti} ~~su kuo~~ Tėvynės ir Ūmoniškumo
idealai, kad čia kūrėjas žodis toks paprastas,
aiškus, prasmingas ir išsimeilijantis į širdį, kaip

Zentis is minimalist drama

(*Butano Steiros 80 sions givens mclincus*)

Apie Artūras Štikos daug kas pasakoję tiek isieio-
joje, tiek lietuvių. Jau leuliname golas už
„žmogaus dilybės išlikimo, žmogishos būties keta-
strofoje“ (R. Šilbysis). Ji laikome novatoriū,
kad jis nepaprastais būdais, kad nuo „trafekt-
nis psichologijos“ ponia i „naujos mums ~~ir~~
iracionalizmas“, panaudojo „samoneis srovės ir
aitas modernias“ techniques“ (H. Radauskas). Ji
žvelpiame kaip i galingos autoanalitinės prigimties
merininkas, be palios kilius, „būrybiskai su-
vokti savo paties žmogishos būties“ (A. Nyka-
Nikšius).

Šis mūlts izvirsi pletojas ir diskultu-
nos negrinējant raigoti romans „Balta droshule”
apsakaus rīcinis, publicistisk, aptinot
amerybi ypatumos ir lieryos visum. Kiek
maxian liesta Dufau šķeicos draucaturgija.
Lietuorji postaroji ^{alegriais} ~~dat~~ ^{prohibicinis} komentus

Koste Petruska avengardizmas

3 eqs.

Pirma lūgums skaitytojus pazīstis su K. Ostraus-
ka lūguma ~~izsta~~ uzturēgē 1909 m. kai „Berzalis”
iznākē būvo izpausdinta jo vīnaveiksmē dzeima
„Zāliņoj laukeliņ” su ~~būvo~~ draugiskā K. Sapiņ
iznākē. Tada šis ~~izpausdinta~~ ~~izpausdinta~~ ~~izpausdinta~~ ~~izpausdinta~~ ~~izpausdinta~~
draudzīgās, dar ~~tebūvo~~ ~~par~~ ~~tebūvo~~ „daug
ēdanties” vīr keliņ pīdīn autors, nots secē
jau vīr mū 1951 m. Per pastāvīnīs Trīs dīnīs me-
cīs jo pīnītis dzeima kīnīs itāp kīnīs pī,
jo talents sūnītis daugzbe naupis spālons. Apie
jo galīnā kalbēti kīnīs apie savi teātro kīnīs,
kīnīs vīr lūgums draudzīgās vīdā modern-
nīm kīnīs.

R. Estauskas iņķotā perversums, atmesdams
totalitāro tikrovību loģiku, personu konfrontā-
cija grūdtānu veiksma, psiholoģiskās un morālās
kolīzijas, ^{heros} ~~personas~~ individuālizācija un lietus
realitātes bei romantikas drosmis elementus,
vērtot ja iekļaudamas paraboliskā situācijā.

Kauno teatras ir lietuvių dramaturgija

2202

Kauno Valstybinis dramos teatras įsirengia
savo penkiasdešimties metų gyvavimo sukaktį.
Mūsų sceninis kultūros istorijoje tai vienas
pačios reikšmingiausių įvykių. Paskutinis
metų sulaukė seniausios respublikos teatro,
~~ilgą laiką vaidinus pagrindinius vaidmenis~~
~~profesionaliojo lietuvių scenos meno raidoje~~
~~ir žiandien yra pažįstamiausias tarybų teatro~~
~~grotori~~

kuriame buvo levata tapti pirmieji ^{lietuvių dramos} posto-
vin ir ilgą laiką vieningai profesionaliojo teatro.
Tadėl ir įvykių istorijoje ir esantis yra kaip ir
ir viso mūsų profesionaliojo scenos meno
įvykių. Jam tikrai reikėtų parodyti reik-
tą ir tarsi stadiją, apibūdinti ir sum-
muojantiems tiek Kauno teatro nuveiktą darbą,
tiek viso lietuvių teatro kultūros raidą,
jį ypatumus, bruožus bei ypatumus. Tai

442

Meironis dramaturgija

Meironis – mūsų lyrikos tėvas, skambūs eilėraščių ir poemos autorius, bet jis ryškiai metomas ir toje pirmųjų lietuvių dramaturgijoje. Jo libretas „Kamėnų ganyklos“ pasirodė 1895 m., t. y. tuo metu, kai dar Vytautas nebuvo sukūręs savo ~~filosofinio ir istorinio~~ ^{didžiųjų tragedijų ir} misterijų, kai seciai rašė A. Fromas-Guizis, Ketenašis, Žemaitė, M. Štikonas-Siaulėninkis, ^{S. Laisvinskis-Zemkelis} „Klojono teatro“ repertuaro kūrėjai. Tiesa, pagrindiniai Meironio veikalai ~~ne~~ įkisti žymiai vėliau – kai romantinė tautinio atgimimo banga ėmė slūgti. Bet ir joje esama tam tikro prioritetiškumo. Draminė trilogija – „Kestutis mirtis“ (1921), „Vytautas pas kyzinocius“ (1925), „Didysis Vytautas – Karalius“ (1930), ~~šis~~ libretas „Vilainių Dangutis vestuvės“ (1930) + ^{platinimo} ~~debatinio~~ lietuvių dramaturgijos kontekste atrodė kaip vienas pirmųjų mėginimų paanalizuoti ir suaktualinti pasaulinės Lietuvos žlugimo temas, sistemingiau apmąstyti ~~tautos~~ tautos istorinį likimą. Nori šalia ~~filosofinio~~ ^{simbolinio}, psichologinio ir lyrinio Vytauto, V. Krėivos, V. Mykoliaičio-Patino, B. Sruogos dramų Meironio istori-

Bet visgi Raimys, – imi Jūditės kalbėti: –

Nepaprastos tipas; poetas ji diti
Galitų ir dramos rėkals;
Savy uždavys, kai kartais prasnės,
Tai tavo atidž kaip septe praseps;
Jis slopia nepaprastą galį!

(„Jaunoji lietuvi“, penktoji pjesmė)

3 cph

Justino Marcinkevičiaus dramine kūryba

Studija apie Justino Marcinkevičiaus dramines kūrybas. ^{ysamini} ~~Virpavimui~~ analizuojama „Mindaugas“, „Kajėnų ir auto rias veichai: „Mindaugas“, „Katedra“, „Herodica arba Prometėjo pasmethimas“, aptariamai jo pastatymai ^{Tarybų Sąjunga} ~~respublikos~~ teatruose ir broliškoje respublikose, epibendrinami gaunūs kritikos atsiliepimai. Kartu gauna istamini pubicijoms dramaturgo apraškos Justino Marcinkevičiaus lyrikoje, poemoje, apysalijoje „Pasis, kurį jushiri“, apibūdinami prisūgę ^{autorius} ~~poeto~~ kontaktai su teatru, analizuojamos ^{prestinis} ~~nestačius~~ kūrybos („Sviesimtas kaisaris“, „Kraujas ir pelėnai“, „Siena“, „Kontencijos žvirgždės“ ir kt.) inscenizacijos. Darbe rikiuama išvyninti saistę Justino Marcinkevičiaus poetinis dramos modelis, parodyti jo sąsajos su lietuvių dramaturgijos ir teatro raiška, ~~išskirti atskleisti~~ ^{atškleisti} ~~parodyti~~ nąrinėjama autorius kūrybinis koncepcija ir keičiamas ^{psichologų} ~~psichologų~~ reikšmė, gilinant socializmo realizmo vągį ^{simbolizminė} ~~simbolizminė~~ ^{es} ~~es~~ tarybinio literatūroje procese.

Leidimas gauniai iliustruotas spūhtiklis nuotraukomis ir kita ikonografine medžiaga.

(95)

II. Pirmieji kontaktai su teatru

„Ovidijaus pašaukis“ Kaune

„Kraujas ir pulkai“ Švedų teatras

„Sienas“ kelias į sceną

„Kūnaučios žvaigždės“

„Mūsų, kūrėjų jausmai“

I Dramatinės pasaulėjautos suvokimas (20)

1) Kūrybinis individualybių specifiškumo bruožai

2) Dramatiškos ypatybės epodais papiktis

3) Kūrybos epizodų tautos lūpoms

4) Etinės pastabos

5) Intelektualiniai pradai

III. Mindaugas

(30)

1) Bendrieji veikėjų charakteristikos

2) Lyrinis refleksijos drama Problematika

3) Veikėjai

4) Struktūros principai

5) Teatrinės interpretacijos

6) Kritikos vertinimai

IV. Katedra

(30)

1) Sątykis su „Mindauga“

2) Mindaugo drama

3) Mindaugo lyrinis refleksijos drama poezijos ir teatrinės simbolikos

4) Veikėjų scenoje

5) Kritikos atspindys

V. Heroica arba Proletarijato pasameizmas (20)

1) Tiesioginis problematikos ryšys su „Mindauga“ ir „Katedra“

2) Filosofinio pasaulio principai

3) Teatrališko klausimo

VI. Bendrieji dramaturgijos kūrėjų bruožai (10)

1) Sątykis su kitais dramaturgais tradicija

2) Sątykis su šiuolaikinėmis dramaturgijos tendencijomis

3)

4)

5)

Bibliografija

(5)

Sabotiavus A.T. proceso fetišistiniai aspektai

1. Naujų aspektų įgyvendinimo ypatybės sąvokla.

Užsienio abstrakčių teorija, kuri aukščiau mums buvo sąvokiamas
gama laisvame mums bei kitiems kaip guma mechaninė - kaip
ta mums būdingi kopijuoti gyvenimus labai ^{ir dariau} ~~vis dariau~~ ^{mechaninė} kaip
specifiškai žmogaus dvasinės veiklos rezultatas, nevisada adekva-
tus ^{realiai tikrovei} ~~gyvenimo realybei~~, bet darogi ta pa ^{konformuojantis} ~~konformuojantis~~
Štai kas yra Just. Marcinkevičiaus „Dienoraštis be datų“:

(Cabr. Lopez)

Sis konformavimas ties dar plačiau išryškėja ir detaliau
Juras Geras, kuriam būrybos procesas yra ne kas kita, kaip
būtinumas, ir realybei vystyti - i istoriją, idealų pasaulį "ir gėrė-
mus ir vertybes" ir žmog. Bechelaus, kuris naujų poetics realybe,
jis tikrai "transportuoti gyvenimus kasdienybėje ir dešimti jam
naujų būtybių, o fantazijai ir vertybėms - realy pagrinokas".

Tikrai mechaniniai, - sako J. Geras. - visada lieka užim-
dyti gyvenimus geismo, versinai i gyvenimus gelmes ir pir-
miniausia patiria ne kas kita, o kancis - kancis del pasau-
lio netobulumo, del negalėjimo patapti ta kasdienybėje, del
„albatroso sparnų“, traukiančių žmogų laisvai įstoti.

Taigi realybei ir mechaninės dvasinės egzistencijos
konfliktas; vienas kito traukia ir vienas kito atstumiama;
gunda turgiškos jausmų del tūtoos neįtikėjimo idealui
Neįabota fantazija oel iinėra uz kasdienybėje, uz realy
reikšmės - kurtis i paprastus, nesuprantamus pasaulius.

NSP, p. 31.

Gyvenimas yra daugiau negu tikrovė. Tikrovė
gali visaip laužyti ir prievartauti žmogų, bet
tikrasis jo likimas vis tiek bus jo dvasios li-
kimas. Jis rūpi tik menui ir literatūrai, kurie
ir nori "gyvenimo" ir "tikrovės konflikte" išvelg-
ti žmogaus dvasios likimą.

Justinas Marcinkevičius.

Dienoraštis be datų.

Guoras Grušas

3 egr.

(20-jo gimimo metinių proga)

Tylus, lūklus, paprastas,
visiems prieinamas, niekuo
ypatingai neblizgantis ir tar-
tum kiek nuošaly nuo vi-
solio triukšmo stovintis.
Tačiau jis yra vienas iš tų,
kurius lemia tapti dra-
sios vadais. Su juo nema-
tomais ryšiais jautiasi susi-
ję tiksliai knygos ir sve-
nos gerbėjai. Neįsistūmęs jis
yra tapęs atonam bei auto-
ritetu ir daugelį „išrinktojų“

^{šiai jau}
kuris ~~net~~ negreit yra linkęs
pripažinti savo plunksnos
būlio talentą, asmenybės
prosimus, autentiškumą.

Mes nežinome kur, ka-
da ir kaip tataris įvyko.
Tačiau suvokiame, kad
Guoras Grušas mūsų litera-
tūros tahe yra perėjęs
klonikinių humanizmo iden-
ty ~~est~~ etapels iš Vinco
Mykolaičio - Putino ir aš
tą skaidriai spinduliuojantį
deglę toliau. Per jo kūrybą

-3-

~~padaroja~~ virginoji ir pulsuo-
ja viena sovietinio mūsų
nacionalinės kultūros ate-
rijų.

Beje pats, ištebiavimas dalį-
kas yra tas, kad Guoras
Grušas, savo kūrybinia stas-
proklaunamas šiandien taip
išnetijusiai vyresniajai
vyriausiajai rašytojų kartai,
yra vienas iš pačių mūdikis-
niausių figūrų lietuviškojame
meno pasaulyje. (Teatritiniui
jis toms aktinams ir kūrėjams
jauviniui). Tiesiog ^{pažįstis} ne-
paprastai aštrų ~~dominanti~~ ^{dominanti} ~~nuo~~

11

Asmenybės dimensija Putino kūryboje

1

Kiekvienam stačiasiai mums kyla klausimas, ar tai, ko reikia, patvirtinti griežtai
pajaminti
glaustai charakterizuojami kūrėjų
žygdami mums, mums, mums, mums
stasmas Tiesiogis, jėgų, charakteristika
akcentų. ^{lygtinai} ~~aprašant~~ galime apibūdinti kaip
archaiskumą, lietuvių kaimo būties ir mados, prita.
A. Barmos, Barmos, kaip ^{vaizdas, pabrėžiantis} gaunamas
ir nostalgijos, tautos praeities, dainų. Mūsų
viena laimė, lietuvių nacionalinio atgimimo
problema.

Sunkiau rasti laisvą, epitetą, nusakantį
V. Mykolas, Putino kūrybos esmę. Šio kūrybo
mūsų viduje, platus diapazonas, ^{siųsian} ~~siųsian~~ ^{ovų} ~~ovų~~ ^{ir kultūrinis}
temų, žanrų, ~~siųsian~~ ^{siųsian} ^{ovų} ~~ovų~~ ^{ir kultūrinis}
ir biografijos tendencijos, ^{komplikacijos} ~~komplikacijos~~ ^{ir kultūrinis}
daugialypė ^{etinių} ~~etinių~~ ^{ir kultūrinis} ~~ir kultūrinis ^{ir kultūrinis}
kūrybos, nepriklausanti etiketis, tiesiai nusakanti
cior sąlytį, sąlytį, jo idėjinius pradus, mums
mūsų bei vėlesniam orientyras. Vis dėlto gal pridaryti
nėkyltame ~~aprašant~~ ^{aprašant} ^{ir kultūrinis} ~~ir kultūrinis ^{ir kultūrinis}
labiausiai yra iškili kaip individualios būties, analitikos.~~~~

Gerlaianas drauge Gruzai

Buvau išvartavęs į Gruziją ir Jūm naujas
veiklas gerokai užsigalėjo ~~ant šalo~~. Griez
labai smalsiai šokau maityti ir štai ketinu
pasidalyti prisiminimus iš pėdžių.

Stebiuosi Jūm kūrybingumui ir emociōna-
lumui. Visha, ką išgyvenote paskutiniuoju
metu, sudėjęs išliejote klasikinio drama-
tismo „Švitrigailoje“ toglb šventelės begali-
nis skausmas. Tai ne masyti pagieža ir
kūstelis, o didelis Tivynis skausmas, istorinis
likimo ir epochos skausmas. Čia girdi,
kaip rauda desperatiškai epvilti ir gyvenimo
išmėliūta ^{žmogaus} sirdis, tragiškai ilgindamasi gerio
ir grožio. Švitrigailos paveikslas prilygsta
savo skausmo jėga geriausio Jūm tragedijoms
figūroms, nors jo išgyvenimus ~~net~~ bei desimtis
interesy suale ir nėra labai plati.

Šiek tiek abejoju dėl Holonės. Jos santykius
peripetijos labai įdomios. Brandindama skaus-
mingą žmogistumo idealų politinių intrigų
virginiose, klaidindama klaidos ir meilės

aklavitėse, ir kuoje daugeliui atvirčiai patenka
į situacijas, kurios yra žymiai sudėtingesnes
ir, turint, dideles, negu Barboros Rados-
kaitės. Tačiau, man atrodo, kad tos situacijos
daugiau nėra pilnai išnaudotos. Kas kas šios mo-
dės nėra pilnai išnaudotos, nega-
ters prigrūdyti dar lieka neįsijudinta, nega-
konkūrai ativeria ^{ir} giluminiškai ^{su} klodai.
Gal būtų, ar neįsijudinti viso to stipriai pagieži,
gal būtų, ar prieina prie jos su kokiomis išankstinėmis
etalonais, bet, man atrodo, kad ji turėtų būti
veikale aukščiau nei pati Švitrigaila, neiti kaip
ir Beata Beatričė daugumą ir žemis palaimus per
progerso labirintus. Gal dar galima jai išiekti
didesnę šviesos ir gerio kibirkštį?

Finaliniuose epizoduose man parirodė,
kad Herasimo išdaryti šien tiek dirbtinai
akcentuojama. Gal būtų, šio personažo dani-
nisi ryšiai nėra o su Švitrigaila nėra aukščiau
tikinčiam išryškinti ir todėl pagrindinio kero-
jaus reagravimas atrodo kiek fortuatas.

Neuomė Jūm, išeiti su titoliais sampro-
tavimais. Bet gal, dirbant su teatru (beje, kur
numatoma statyti?) Jūm dar kils uoras
ką nors tobulinti, todėl ^{neįsijudinti} ^{neįsijudinti} ir savo
kritiška Trigorės nei terpes.
Lilium ^{šaltas} „Švitrigaila“ ir Jūm pačiam kuo
geriausias plotis Jūm J. Kaulsky.

Vilnius, 1981.XI.27

Dr. Rimvydas P. Šilbajoris
Slavic language dept.
Ohio State University
1841 Millikin Rd.
Columbus, Ohio 43210, USA

Gerbiamas Dr. Šilbajori,

Esu gavęs p. M. Gimbutienės ir p. J. Gaigulio oficialų kvietimą dalyvauti 8-je AABS konferencijoje Minesotos universitete 1982 m. Laiške nurodyta kreiptis į Jus šio renginio reikalais.

Nuoširdžiai dėkoju Organizaciniam komitetui už malonų kvietimą ir pranešų, kad galėčiau minėti konferencijai pasiūlyti pranešimą - "Šiuolaikinis lietuvių nacionalinis epas (Justina Marcinkevičiaus dramatinė trilogija "Mindaugas" - "Mažvydas" - "Katedra")".

Pridedu trumpą curriculum vitae.

Su pagarba

J. Lankutis
Jonas Lankutis

JONAS LANKUTIS was born on February, 8, 1925 in Gargždai (Lithuania). In 1953 graduated from Vilnius University (The Faculty of Philology). 1953 - 1956 as post-graduate studied at the Gorky Institute of World Literature in Moscow. Candidate of Philology (1956). Doctor of Philology (1975).

From 1957 the chairman of the Department of the Institute of the Lithuanian Language and Literature. Corresponding Member of the Academy of Sciences of the Lithuanian SSR (1976). The first publications appeared in 1947.

The more important works (books): The works of V. Mykolaitis-Putinas (Vilnius, 1961, second ed. 1973), The development of Lithuanian drama (Vilnius, 1974, second ed. 1976), The poetical world of Justinas Marcinkevičius (Moscow, 1980), Studies about Juozas Grušas (Vilnius, 1981).

27 November, 1981

J. Lankutis
J. Lankutis

Švento Stepono bažnyčios
Labdaros fondo Firmininkui

Gerbiamas Firmininke,

Iš p. Stepanausko rankų dar kartą gavau Jūsų parū-
pintus vaistus TROMCARDIA, kurie gelbsti mane nuo
širdies negalavimų. Nuoširdžiausias ačiū Jums, pone
Firmininke!

Šiuo atveju gydo ne tik vaistai, bet ir Jūsų krikš-
čioniškas širdies gerumas, Jūsų draugiška parama
ne vien man asmeniškai, bet ir mano gimtajam kraš-
tui, dar daug vargo patiriančiai Lietuvai.

Nuoširdžiai Jūsų

Dr. J. Lankutis

Vilnius, 1991 07 30

A red tulip with a red ribbon tied around its stem.

Фотот. Вильнюс
Купольна В. Косцюшко

24/VI. 1994. НИИХ. Төр. 8.2 мөм. 348 (1994) 8 мөм.

—NUOSIRDZIAI DZIAUGIAMES KARSTAI SVEIKINAME
—VYRIAUSYBINIO JUSU KURYBINES VEIKLOS IVERTINIMO
—REPUBLIKINES PREMIJOS PASKYRIMO PROGA LINKIME
—GEROS SVEIKATOS LAIMES TOLESNIU BRANDZIU KURYBINIU
—LAIMEJIMU—KADAMINIOV AKADEMINIO DRAMOS TEATRO KOLEKTYVO VARDU
—TREINYS VANCEVICIUS—

JONAS LANKUTIS. RANKRAŠČIAI

1. Jonas Lankutis, Aleksandras Vanagas. Lietuvos MA Lituanistikos sekcijos rezoliucija, 1991-11-12. BR F99-524
2. Jonas Lankutis, rašinio apie Juozo Grušo „Herkų Mantą“ pradžia ir užrašų lapas. BR F99-298
3. Jonas Lankutis, rašinio apie Justiną Marcinkevičių 50-mečio proga juodraštis, 1980. BR F99-298
4. Jonas Lankutis, rašinio apie Justino Marcinkevičiaus „Mažvydą“ pradžia. BR F99-369
5. Jonas Lankutis, rašinio apie Justino Marcinkevičiaus „Mindaugą“ pradžia. BR F99-417
6. Jonas Lankutis, rašinių apie egzilio dramaturgus Antaną Škėmą ir Kostą Ostrauką pradžios. BR F99-497, F99-338
7. Jonas Lankutis, straipsnio „Kaip rašysime naują literatūros istoriją“ pradžia, apie 1990. BR F99-327
8. Jonas Lankutis, straipsnio „Kauno teatras ir lietuvių dramaturgija“ pradžia. BR F99-332
9. Jonas Lankutis, straipsnio apie Maironio dramaturgiją pradžia. BR F99-376
10. Jonas Lankutis, straipsnio apie Vinco Krėvės „Skirgailą“ pradžia. BR F99-357
11. Jonas Lankutis, studijos „Justino Marcinkevičiaus draminė kūryba“ autoanotacija. BR F99-325
12. Jonas Lankutis, studijos apie Justino Marcinkevičiaus poetinį teatrą planas. BR F99-745
13. Jonas Lankutis, tezių „Dabartinio literatūros proceso filosofiniai aspektai“ pradžia. BR F99-408
14. Jonas Lankutis, žodžio apie Juozą Grušą 70-mečio proga pradžia. BR F99-752
15. Jonas Lankutis, straipsnio apie Vinco Mykolaičio-Putino kūrybą pradžia. BR F99-394
16. Jono Lankučio laiškas Juozui Grušui apie jo dramą „Švitrigaila“, 1973-12-15. BR F99-553
17. Jono Lankučio laiškas Rimvydui Šilbajoriui su priedu, 1981-11-27. BR F99-574
18. Jono Lankučio padėkos laiškas Šv. Stepono bažnyčios Labdaros fondo pirmininkui, 1991-07-30. BR F99-576
19. MLTE užsakymas Jonui Lankučiiui parašyti straipsnį apie Vincą Krėvę, 1965-04-06. BR F99-514
20. Sveikinimo telegramos Jonui Lankučiiui gavus Respublikinę premiją 1976 m. BR F99-772